

[Forsvarsministeren.]

men jeg gør opmærksom på, at det forholder sig helt anderledes, end hr. Waldorff antydede i sit indlæg: at den danske våbenlov er sat ud af kraft; det er den naturligvis ikke.

Jeg tror, det er meget væsentligt at få understreget det, som hr. Arne Christiansen kort tog frem, at vi deltager ikke i handel om et færdigt fly. Det er ikke en lille folkevogn, det her drejer sig om, det er et teknisk virkelig meget fint fly, der undergår stadige forandringer med forbedringer, og som jo egentlig kan udvikles til mange andre forskellige formål. Men man skal nu ikke gå så vidt, som hr. Fuglsang var inde på, at det bliver noget i retning af en B-1 bomber, for det bliver det i hvert fald ikke.

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Gert Petersen om, at vi nu måske en gang om året skal have en debat om disse forhold, fordi det jo er noget meget svagt, der står, at vi vil holde omkostningerne i ave. Dette er sagt i en ganske bestemt forbindelse, for det er helt sikkert, at de fem lande, der her producerer fly i fællesskab, har forskellige behov og derfor også i visse situationer kan ønske, at der bliver klistret – undskyld udtrykket! – noget mere på flyet. Derfor har vi været enige om de fire europæiske lande imellem, at det behov, som Amerika eventuelt kan have for at have flere nye, mere udviklede systemer med, våbensystemer, ikke hører hjemme i vores opfattelse. Det vil selvfølgelig betyde, at hvis flyene skulle produceres med alt dette ekstra, ville de blive dyrere, og det er det, der er meningen med, at vi skal holde omkostningerne i ave ved ikke at få flere nye ting ind, end det er nødvendigt og rimeligt i forhold til vores eget behov.

Så tillader hr. Gert Petersen sig minsandten at sige, at vi er blevet snydt. Jeg gør både hr. Gert Petersen og hr. Ib Christensen opmærksom på, at forud for det materiale, der blev lagt på bordet i 1975 for folketinget, var der gået et meget omfattende arbejde hos teknikere, hos specialister, hos de såkaldte eksperter på disse områder adskillige måneder igennem, og at man endte med til sidst at diskutere 3 fly, der opfyldte behovene og også kravet til priserne. Derfor kunne jeg måske lige i farten sige til hr. Ib Christensen, at det var ikke af hensyn til kompensationsforhandlingerne med USA, at vi valgte dette fly, for kompensations-situationen kunne vi såmænd også have fået

med de to andre fly, der var inde i billedet til sidst.

Hr. Gert Petersen siger, at det er fugle på taget, når jeg udtrykker mig, som jeg har gjort i redegørelsen. Det er det ikke. Vi har tilstrækkelig sikkerhed for, at når de sidste ting, der skal produceres til flyet, skal tages op på kompensationsniveauet, så vil der blive taget særligt hensyn til Danmark og Norge, så derfor er der altså nogen sikkerhed i det. Det er derfor helt urigtigt at prøve på at komme og sige, at de løfter, vi gav dengang i 1975, ikke skulle være blevet opfyldt. Det er de. Derom er der i hvert fald efter opfattelsen hos os, der har fulgt forhandlingerne, ingen tvivl.

Hr. Fuglsang var også interesseret i svaghederne og sagde, efter samme argumentationsform som den, hr. Gert Petersen og hr. Waldorff brugte, at svaghederne var altså til stede dengang. Vi er gået ind i disse forhandlinger med helt åbne øjne. Vi skulle nemlig, som hr. Fuglsang udtrykte det, ikke have et fly til anbringelse på tøjhusmuseet, men vi skulle have et fly, der tog hensyn til hele den nye udvikling, der fandt sted undervejs.

Der er flere gange blevet spurgt om, hvem der sidder i de forskellige komiteer. Der er to væsentlige komiteer, den ene er styringskomiteen, den anden er den industrielle komité, og samtlige fem lande er repræsenteret ved de folk, som vi fandt var de bedste til at føre de forhandlinger. Den revision, vi har sat i gang med hensyn til priserne, består også af repræsentanter fra samtlige fem lande, så det er altså vore egne folk, vi har med, det er ikke nogle udefra eller amerikanere alene, der sidder og dirigerer os.

Til hr. Niels Helveg Petersen vil jeg gerne sige, at jeg er hverken temmelig begejstret eller skeptisk eller noget som helst. Når jeg behandler sager her i folketinget, prøver jeg på at være realistisk i sagsfremstillingen og at gemme mine følelser, dem kan jeg få brug for ved andre lejligheder. Derfor er det urigtigt at komme og forlange, at der skulle være skepsis udtrykt. Under alle forhandlingerne i de komiteer, vi har arbejdet i, tør jeg godt påstå at vi har søgt at få opklaret så meget, som det overhovedet er muligt. Derfor er vi også på sikker grund, når det drejer sig om de forskellige ting.

Jeg var meget interesseret i at høre, at hr. Niels Helveg Petersen nu er blevet interesseret